

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011569
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714011569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 16.2.2016, v trestnej veci proti obž. W. D., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. D.Š., nar. XX.X.XXXX B. S., trvale bytom Q., toho času bytom Q., W. X/XX,

uznáva sa za vinného, ž e

1/

dňa 21.7.2014 asi o 20.00 hod. vošiel na pozemok na Ul. P. Č.. X v Martine, ktorého vlastníkmi sú X. Č.A., K.. XX.X.XXXX a O. Č., K.. XX.X.XXXX s úmyslom zobrať riedidlo, toluén tak, že zo zadnej strany pozemku nezisteným spôsobom preliezol betónovo pletivový plot vo výške 2,8 m, kde podišiel k drevenému plotu s neuzamknutou bráničkou, ktorú si otvoril, vošiel na záhradu, kde bol zadržaný O. Č.,

2/

dňa 15.9.2014 asi o 07.45 hod. v predajni J. K. T.. S. v Martine zobral z regálu 1 ks Mascarpone jogurt v hodnote 1,49,-Eur, ktorý si schoval pod bundu a prešiel cez pokladňu bez zaplatenia, následne bol zadržaný príslušníkom SBS, čím spoločnosti J. W. Y., B..R..W., W. W. Y. X/E, O., IČO : 35793783, spôsobil škodu krádežou vo výške 1,49,-Eur a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol 29.8.2014 postihnutý pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, a bola mu Obvodným oddelením PZ Martin -východ uložená bloková pokuta 30,-Eur, s číslom bloku XXXXXXXX,

t e d a

v bode 1/

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bode 2/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 2/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 24.10.2014 na tunajšom súde obžalobu na obvineného W. D., K.. XX.X.XXXX B. S., a to pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.; prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe sp. zn. 1 Pv 466/14 zo dňa 23.10.2014.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného W. D. ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný W. D.Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutkov podľa obžaloby,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako trestné činy,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska procesných strán vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. W. D. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 5 záznamov, pričom sa vo všetkých prípadoch jednalo o rozhodnutia tunajšieho súdu. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/22/2009 zo dňa 11.8.2009 v spojení s uznesením OS Martin sp. zn. 2Nt/98/2014 právoplatným 6.5.2014 a v spojení s rozsudkom OS Martin sp. zn. 13T/22/2009 zo dňa 27.5.2014, právoplatným dňa 27.5.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 10 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 11.6.2014. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - priznanie a oľutovanie činu podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., avšak dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života, možnosti nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 10 mesiacov, ktorý považoval za primeraný na naplnenie prevýchovného, preventívneho i represívneho účelu trestu. Súd na jednej strane prihliadal na úprimné oľutovanie činu obžalovaným ako i ďalšie ním uvádzané okolnosti (nájdanie si práce, bývania, zmena životného štýlu), na druhej strane však nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený za úmyselné trestné činy, vrátane zločinu a žalovaných skutkov sa dopustil už krátko potom ako bol prepustený na slobodu po vykonaní dlhšieho trestu odňatia slobody. Súd taktiež musel ukladať úhrnný trest so zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, keďže u obžalovaného prevažujú príťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.